

Abstrakt

Ludvík Jagellonský, přezdíván také jako král Dítě, se narodil roku 1506 francouzské šlechtičně Anně z Foix a českému a uherskému králi Vladislavovi Jagellonskému. Po smrti svého otce v roce 1516 se musel Ludvík, teprve desetiletý, ujmout vlády jak v Českém, tak i v Uherském království. V obou zemích ale byla velice silná stavovská opozice, která utlačovala moc královskou a stavěla krále do područí stavů, které byly zvyklé na své svrchované postavení. České stavy měly navíc prostor k rozvinutí své politiky i díky tomu, že královský dvůr sídlil v hlavním městě Uherského království v Budíně a nikoli v Praze. Za doby vlády Vladislava Jagellonského se české země potýkaly s řadou problémů, z nichž několik vyvrcholilo za vlády mladého krále Ludvíka. Nejzávažnější se týkal dlouholetého sporu šlechty s královskými městy o hlas měst na zemském sněmu a o hospodářské výsady. Šlechta začala podporovat svá města a městečka a začala tak narušovat městské výsady, zvláště mílové právo. Dalším problémem byla konfesionální otázka, kterou ještě zkomplikovalo pronikáním učení Martina Luthera do Čech. Král Ludvík se také musel potýkat s tureckým nebezpečím, které se za jeho vlády stalo velice aktuální a kvůli kterému nakonec ztratil svůj mladý život v bitvě u Moháče v roce 1526.